

İnsanı Sevmek

2014-11-23 02:18:14 +0200

İnsanlardan fazla sevdiği bir hakikati bulunmadıkça, insanları sevmenin de bir manası yok. *Neye göre seviyorsun?* İnsanları insan olduğu için sevmekse, *insan olmak* çok farklı manalara gelebilen ve insanları sevdiğini söyleyen de ürkütebilecek pek çok tarafı var.

İnsanları seviyorum, doğru yapını da, yanlış yapını da, çok fikri olanı da, hiç fikri olmayanı da. Ancak bunların hepsi insanın aciz yaratıldığına, hayatının pek çok kısmını idare edemediğine, bir imtihan için yaşadığına ve rahmetin hakikatine inancımdayan. Kendini her şeye muktedir gören insanları da seviyorum velakin öyle birisi olsaydım muhtemelen kimseyi sevmezdim, çünkü insanın *bir şeylerin hepsine* muktedir olabildiği bir dünyada, sevginin yeri yoktur.

O sebeple sevgi edebiyatının kendisi bana pek boş ve yavan geliyor. Yaratılmışı, yaratanın rahmetinden ötürü sevmekle, uydurduğu bir takım vasıflar sebebiyle sevmek arasında fark var. Birincisi yaratanın rahmeti gibi sınırsız, hesapsız, ikincisi o vasıflara sahip olmayan birini görünceye kadar geçerli. Beni tanısan, belki *insan* olmadığını ve sevgine layık olmadığını düşüneceksin, ne biliyorsun?

İkinci önemli fark şurada: İnsanları sevmenin onların kötü taraflarını görmemek veya umursamamak olmadığını anlatmak için, insanlardan ayrı bir hakikate ihtiyacımız var. İnsanı idealize edip sevmek, onun yanlışlarıyla karşılaşınca, ya yanlış yanlış olarak görmemeye, ya insanı sevmemeye sebep. Hakikati insandan fazla, insanı da Hakikat dolayısıyla sevenin, yanlış işaret etmekte de, insanı sevmekte de bir engeli yok. Bir katili sever misiniz? Evet. Bu onu yargılarken veya ona bir ceza verirken bir fark yaratır mı? Hayır.

Birileri sevgiden bahsederken, dertlerinin büyük kısmının doğru/yanlış ibrelerini kıpırdatmak olduğunu düşünürsem rahatsız oluyorum. Hepimizin kusurları var, hepimiz onlarla malülüz, hepimiz birbirimize tahammül ediyoruz. Hakkın hak, batılın batıl olduğunu örtmek için sevgiden bahsedince, kişinin aslında kendi heveslerinden başkasını sevmediğini ve tüm sevgi edebiyatının bu yolda bir istismar cihazı olduğunu düşünüyorum.